

Галицький шлях

Встане правда, встане боля!

Т. Шевченко

ЧАСПИС ВИХОДИТЬ У ПЕРЕМИШЛЯНАХ З 14 ЖОВТНЯ 1990 РОКУ. ВІВТОРОК, 12 БЕРЕЗНЯ 1991 РОКУ ЧИСЛО 28 (45) Ціна 6 коп.

ЗНАЙОМТЕСЬ: КЕРІВНИКИ РАЙОНУ

**ВОЛОДИМИР
ЙОСИПОВИЧ
ДЯКІВ —**

ГОЛОВА РАЙОННОЇ
РАДИ НАРОДНИХ
ДЕПУТАТІВ

Народився 17 червня 1945 року в с. Ушковині. Закінчив Перемишлянську середню школу, економічний факультет Львівського сільськогосподарського інституту. Працював в колгоспі ім. В. Березня, секретарем Ушковицької сільської Ради, інспектором районного відділу внутрішніх справ, майстром зівнікогоспбуду, інструктором сільськогосподарського відділу райкому партії, секретарем райвиконкому, заступником голови районної ради. Подав заяву про вихід з КПРС. Одружений, має двоє дітей.

В. Дяків: «Своє призначення бачу у тому, щоб усі сили і досвід докласти для забезпечення жителів району належного рівня життя. Цього можна досягти через повсякденну, осмислену, працю, різні форми господарювання, через відродження духовних та національних традицій нашого народу. Головне, на чому базується наша робота — єдність, бо в ній наша сила. Закликаю жителів району до єдності!»

**РОМАН
СТЕПАНОВИЧ
НОВОСЯДЛИЙ —**

ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ
ВИКОНКОМУ
ПО ВІДРОДЖЕННЮ
ТА СОЦІАЛЬНОМУ
РОЗВИТКУ СЕЛА

Народився 24 травня 1951 року в м. Перемишлянах. Закінчив Львівський сільськогосподарський інститут (інженер-механік). Працював в районному комсомолу, інженером райсільенерго, секретарем районного профспілкового працівників агропромислового комплексу, Член КПРС. Одружений, має дві дочки.

Р. Новосядлий: «В першу чергу буду ставити перед собою конкретні завдання. Час загальних дозвонів минув. Болі й тривоги села відомі сьогодні всім, тож не хочу зайвий раз їх повторювати. А що вдасться зробити — покаже час».

**ТАРАС
ЯРОСЛАВОВИЧ
ШАХ —**

ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ
РАЙОННОЇ РАДИ

Народився 21 листопада 1944 року в с. Чішків Одеського (нині Буського) району в селянській сім'ї. Закінчив Олександрійську середню школу, Бродівське педагогічне та історичний факультет Львівського держуніверситету. З 1968 року працював у Вибірській середній школі. Безпартійний. Одружений, має дочку.

Т. Шах: «Як європейська нація, що хоче збудувати свою незалежну державу, повинні йти до неї в першу чергу, через високу культуру: правову, інтелектуальну, управлінську, побутову. А в підвалинах цього лежить сім'я і школа. Таке має розуміти реальний шлях до цивілізованої нації. Тому на посаді заступника голови районної Ради я думаю працювати у цих напрямках, аби в міру своїх можливостей сприяти руху до цієї мети».

**БОГДАН
ВАСИЛЬОВИЧ
ШЛАПКО —**

ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ
ВИКОНКОМУ
ПО БУДІВНИЦТВУ
ТА НАЦІОНАЛЬНОМУ
КУЛЬТУРНОМУ
ВІДРОДЖЕННЮ
НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ

Народився 30 січня 1943 року в м. Монах Тернопільської області. Закінчив Львівський сільськогосподарський інститут. Інженер-будівельник. Працював в районному управлінні сільського господарства, виконробом Золочівської ПМК, начальником Перемишлянської ПМК, заступником голови Райагробуду, начальником будівельного відділу райвиконкому. Безпартійний. Одружений, має четверо дітей.

Б. Шлапко: «Треба серйозно зайнятися будівництвом в районі. У цій галузі наш район, фактично, «заморожений». До складу усіх зусиль, аби направити становище на краще».

**ЮЛІАН
ГРИГОРОВИЧ
РАСЯК —**

ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК
ГОЛОВИ
ВИКОНАВЧОГО
КОМІТЕТУ

Народився 15 квітня 1919 року в с. Дусанові. У 1972 році закінчив Львівський зооветеринарний інститут. Працював старшим зоотехніком, головним зоотехніком, заступником начальника районного агропромислового об'єднання по тваринництву, заступником голови райвиконкому по сільському господарству. Безпартійний. Одружений, має два сини.

Ю. Расяк: «Своє основне покликання бачу у зміцненні виконавчої влади. Напрямок роботи: пріоритет питанням переробної промисловості, створення фермерських господарств, дорожнє будівництво та реалізація населених пунктів, зміцнення економіки сільськогосподарських підприємств. Потрібно випукувати резерви по відновленню старих забутих промислів із місцевої сировини, особливо розширення будівництва мережі цегельних заводів, випуску черепиці. Буду вести дію за приватизацію торгівлі продуктами харчування. Головне, що потрібно сьогодні нам усім — мир, любов і злагода».

На Шевченковому святі...

Перемишляни. Святковий Шевченків вечір відбувся у районному Будинку культури минулої суботи. Вчителька Перемишлянської СШ №1 Марія Висоцька розповіла присутнім про життя Шевченка, пов'язала заповіді Шевченка із сьогоднішнім днем. Святковий концерт розпочався «Заповітом», який виконав хор РБН. Учасники народного театру районного Будинку культури під керівництвом Зінової Козак показали присутнім уривок з драми Шевченка «Невольник». Виступили, також, аматорські колективи РБН та міських шкіл. На закінчення концерту хор виконав національну пісню «Ще не вмерла України».

Біляка. У неділю, на Кобзаревому майдані біля пам'ятки плити, настоятель Греко-католицької церкви Св. Покрови о. Михайло відправив панахиду. Учасниця церковного хору Софія Легендзевич прочитала уривки з поеми Т. Т. Шевченка. Від громадськості району виступив заступник голови районної Ради Тарас Шах.

У міському Будинку культури відбувся святковий концерт. Вчителька Вибірської СШ Ольга Чабан розповіла присутнім про життявий і творчий шлях Кобзаря. Виступили міський хор під керівництвом Михайла Кобеля, оркестр народних інструментів музичної школи під керівництвом Стефана Мадич, камерний ансамбль сім'ї Висоцької, а також гості — аматори народного драматичного театру з Перемишля. (Нав кор.)

МІТИНГ У ПЕРЕМИШЛЯНАХ

На заклик комітету громадянської згоди минулої неділі у Перемишлянах відбувся мітинг з одним гаслом «Ні» — союзному договору, «Так» — незалежній Україні».

Більше тисячі чолонів зібралися на площі Базарній. На мітинг виступив голова Перемишлянської районної Ради В. І. Давид. Він однозначно висловився проти союзного договору, за незалежну, соборну Українську державу.

Другий секретар Перемишлянського районного партії Ю. М. Сіренко, виступаючи на мітингу, обгрунтував доцільність входження України в Радянський Союз.

Союзний договір — це смерть не тільки політична для України, але й економічна. Про це вели мову на мітингу депутат обласної Ради народних депутатів Р. М. Лопушанський, депутати районної Ради М. Г. Бакай, Я. В. Маринян та інші.

В одностайно прийнятному зверненні учасники мітингу закликали усіх жителів району голосувати проти Союзного договору.

Учасники мітингу також рішуче висловилися за те, щоб центральна вулиця в Перемишлянах носила ім'я Степана Бандери.

РЕФЕРЕНДУМ

СОЮЗНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Считаєте ли Ви необхідним сохранение Союза Советских Социалистических Республик как обновленной федерации равноправных суверенных республик, в которой будут в полной мере гарантированы права и свободы человека любой национальности.

«ДА»

«НЕТ»

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Чи згодні Ви з тим, що Україна має бути у складі Союзу Радянських суверенних держав на засадах Декларації про державний суверенітет України.

«ТАК»

«НІ»

ГАЛИЦЬКИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Чи хочете Ви, щоб Україна стала незалежною державою, яка самостійно вирішує всі питання внутрішньої та зовнішньої політики, забезпечує рівні права громадянам, незалежно від національної та релігійної приналежності.

«ТАК»

«НІ»

Щорозу 100 мільярдів карбованців національного доходу Україна забиратиме центр. За виробництва основних видів продукції Україна постіде перші місця в Європі. Однак у складі Союзу ми не живемо, а вмираємо.

Галичани! 17 березня скажемо рішуче «Ні» «оновленому» Союзу — оновленому армію. Не дамо загнати себе в кошару!

Рішні позиції висловлюються щодо бюлетеня республіканського опитування населення. Більшість громадських організацій вважає, що йому слід сказати «ні». Але тут є один момент: в Східній Україні республіканський бюлетень, а йому загалом Декларація про державний суверенітет, може відтягнути голоси від гербачовського бюлетеня. Висоцька Чернівці переконались, що не треба агітувати проти республіканського бюлетеня. Хай кожен зробить свій вибір.

Щодо галицького бюлетеня, то тут ніяких сумнівів бути не може — усі ми, галичани, скажемо «Так» незалежній соборній Українській державі.

Серед гостей «Галицької асамблеї» був Дмитро ПАВЛИЧКО, — голова постійної депутатської комісії Верховної Ради УРСР у закордонних справах, народний депутат СРСР.

МУСИМО ЗАЛІЧИТИ КОНФЕСІЙНИЙ РОЗБРАТ

— Дмитре Пасадьоничу, які Ваші враження, думки, почуття відносно події, що відбувається сьогодні у Львові?

— Я вважаю, що це дуже прогресивна, конструктивна подія щодо цієї, якої прагне народ України. Вона логічно вмонтовується в процес демократизації. Сьогодні тут торжествує свобода. І це цілком природно, що люди, які хочуть вжити в цьому, необхідному, нестійкому світі мають намір, за словами В. Чорновола, вжитися за руни. Думаю, що скоординована економічна політика трьох областей дасть швидкі результати не тільки на, так би мовити «внутрішньому ринку», але й для сусідніх областей, дозволить навізувати і зарубіжні контакти.

Хочів би, щоби ніхто не збачав в цьому єднанні сепаратизму, намагання створення якогось федеративного устрою для України: думаю, що й інші області могли б поступити подібно, предявляти до цієї асамблеї. Тому приємно, що тут, на нашому П'ємонті українському, є представники східних регіонів республіки. Ми тут разом вчимося. І я вітаю цей форум, цей з'їзд народних депутатів. Мені подобається його діловитість, стриманість, конструктивність. Все йде добре.

— В залі на одному балконі сидять поруч владники трьох конфесій. Чи не збачається в цьому чогось символічного?

— Вячеслав Чорновіл це підкреслив і всім зрозуміло, що ці наші доморошені релігійні «війни» приймають нас, забирають дорожню суцільну і особисту енергію. Цей розбрат ми можемо ліквідувати тільки руками самих душпастирів. Адже віруючі йдуть за своїми священниками. І тому, якщо кардинал Любачівський і патріарх Мстислав об'являють і сфотографуються разом, то це приведе до злагоди і розуміння, що на сьогоднішній день національна ідея — вища від релігійної. Бо несправедлива думка: спочатку церква, потім — держава. Ні! Немає релігійної єдності, бо відсутня єдність державна. Буде у нас держава — буде і релігійна єдність, і висока мораль, культура. Мир релігійний — найбільше наше завдання. Мусимо залічити цей розбрат конфесійний. Бо ж дивно, іншіми ворогуючі віруючі ще вчора ні в що не вірили, перебували в одній партії, в одному комсомолі, а сьогодні стали віруючими і б'ються між собою. Брат з братом б'ється! Дочка з матір'ю! За що?

— Ваш прогноз найближчих політичних подій?

— Основні питання — референдум. Думаю, якщо б мали била можливої урни представників різних партій — виграли б референдум. Але ми проводимо його ще в умовах тоталітаризму. І тому ми вважаємо його незаконним, недемократичним, передчасним, незаконним і з морального огляду. Він може похвалити Захід і Схід, комуністів з демократами, а нам дуже потрібна народна єдність. Але нас ставлять перед фактом і тому мусимо таку витрату референдуму. Але не треба думати, що референдум — це вже все, переступимо його — і ми вже в штирелій воді золотої дагуни. Ні! До референдуму повинні ставитися так, якщо будемо мати наш республіканський бюлетень — ажмоємо чітко визначити себе у ставленні до своєї держави. Час працює на нас, так, хто стоїть за спидружність, а не за федерацію, значно більше, але вони менш організовані. Уже й на пленумі ЦК КПУ звучать подібні з Народною Радою позиції. Які комуністи України зрозуміли, що і вони повинні і можуть творити новітню історію України, заініціювали цей процес — ми б виграли найближчим часом наше сароветське майбутнє. Ми сподіваємось, що вони зрозуміють це і звертаються своїм національним серцем: зрозумійте нас! Не йдіть проти народу!

Інтерв'ю від Л. АНДРІЮК.

Була заява

Шановна редакція «Галицького шляху»!
Може з Вашою допомогою буде дана відповідь жителю с. Станьмир на Ужню заяву про роз'єднання колгоспу імені Островського, Залив і Підсесаки було передано голові колгоспу Кушніру М. Г. для того, щоб він зачитав її на загальних зборах. Заява була прочитана в присутності представника райкомкому лана Ряска. А також було вирішено створити комісію по роз'єднанню. Комісію, кажуть, створили на засіданні правління колгоспу. Але уже місяць минуло — а про неї ні слуху, ні духу.

Іван ГУТНИК,
село Станьмир.

«Галицький шлях»

підтримують матеріально

Українська греко-католицька громада села Лопі — 83 карбованці.

Механізатори тракторної бригади села Станьмир — 90 карбованців.

ЛИСТ ІЗ ЧЕРКАС

Недавно «Галицький шлях» публікував інтерв'ю з депутатом Черкаської міської Ради ВОЛОДИМИРОМ МАМАЛИГОЮ. Щойно отримали листа від нього:

Отримав вашого листа з газетою з моїм інтерв'ю, за що дуже вдячний. Гадаю, що це не остання наша зустріч з читачами Перемишлянщини — буду надсилати найбільш цікаві публікації з місцевих газет, чи то для передруку, чи, просто, для інформації.

У нас тепер тихо і спокійно, хоч відчувається активізація комуністів перед референдумом. Демію теж вже розюдає листівка, та й ми готуємося.

Дуже були би вдячні за вашу просу та за листівку.

Референдум мусить бути за нами!

Слава Великій Україні!

Ваш Володимир МАМАЛИГА.

м. Черкаси.

17 БЕРЕЗНЯ — РЕФЕРЕНДУМ

ДО ВІДОМА ГРОМАДЯН МІСТА

Виконком Перемишлянської міської Ради народних депутатів нагадує жителям міста, що для проведення референдуму 17 березня 1991 року в м. Перемишляни створено дві ділянки.

Ділянка референдуму № 1.

Центр ділянки — місто Перемишляни, приміщення Будинку культури, вул. Привокзальна, 1.

До складу ділянки № 1 входять вулиці: Привокзальна, Липова Алек. Новиковського, Леніна (парні номери від 2 до 40, непарні номери від 1 до 47); Б. Хмельницького, Лісна, Б. Лісна, Лесі Українки, Б. Лесі Українки, Шкільна, Лісенна, Стефанька, Чапальова, Б. Чернова, Чернова, Садова, Яр. Галана, Івана Франка, Острівського, Партизанська, Квітнева, Червоноармійська.

Ділянка референдуму № 2. Центр ділянки — м.

Перемишляни, в приміщенні кінотеатру, вул. Леніна, 71.

До складу ділянки № 2 входять вулиці: Леніна (парні номери від 50 до 104 включно), Базарна, Гатарина, Митрицька, Нова, Над Липою, Бічна Над Липою, Підвальна, Б. Підвальна, Лугова, Зелена, Дієрельова, Ієнарська, Поштова, Дзеркальського, Чуперносівська, Бічна Чуперносівська, Пальова, Б. Польова, Толстого, Промислова, Шевченка, Задольська, Б. Залпська, Кузнєцова, Б. Кузнєцова, Кожарова, Мичуріна, 30-ти річчя Радянської влади, Скрибіна, Погибля, Хутір Залив'я, Вогуна.

Референдум проводиться 17 березня 1991 року з 7.00 год до 20.00 год, по місцевому часу за пред'явленням паспорта або документа, що його замінює.

ДЖЕРЕЛА

„ПРОСВІТА“ ЖИВЕ, ДІЄ...

Нещодавно мені довелося бути делегатом науково-практичної конференції на тему: «Просвіта»: історія і сучасні проблеми», яка проходила в Народному Домі м. Львова. Відкрив її письменник, народний депутат УРСР Роман Іванчук з головою доповідь вголосив Михайло Косів. Співдоповідачами були п'ять науковців Львова. В обговоренні взяло участь вісімнадцять чоловік, серед них сім із східної України. Мова велась про історію «Просвіти». Її роль в пробудженні самосвідомості українського народу. Увага акцентувалась на просвітницьку роботу в наш час, особливо в селах, серед молоді. У 1939 р. «Просвіта» була заборонена.

Пшля роки. Монопольно панувала у всіх сферах нашого життя комуністична ідеологія. Всього на початку — виховний процес відбувся трафаретно: Ленін, партія, комунізм. Національна українська мораль, совість і традиції і сумління були знецінені. Інтенсивно формувався неспра. Святість сім'ї порушувалась і це наслідок — ріст алчності. Швидко поширювався й наш суцільно-політичний недуг, тиєк на безпартійних. У 1973 р. залізниця посала заврайтметодкабінетом Перемишлянського району і перейшов працювати в середню школу № 1, де працюю я повніт. Причина переходу — не комуніст. Для зміцнення партійного осередку району з сіл переводились вчителі-комуністи.

Працюючи вчителем фізики і вихователем класу, відчув духовну пустоту і в себе і в учні. І тоді вирішила ідея звернутись до «Просвіти», відродити її. Але як? І ось трапилось нагода познайомитись з Львівським поетом Романом Лубківським на декаді Молдавської літератури на Україні у 1978 році в с. Вовчоквах. Я попросила Романа Мар'яновича провести в нашій школі відкривий урок Добра і Краси, що було зроблено 21 листопада. З цього часу щорічно проводились уроки такого типу за участю поетів Миколи Петренка, Івана Сварника (покійного), Марії Хоросницької, Марії Барандій, Марії Любєвич, Богдана Стельмиха, письменників Романа Іванчука (двічі),

Романа Федорів, композитора Мирослава Корчівського, артиста і музикознавця Івана Нагірного, Марії Галій, Михайла Барана (п'ять разів), Ореста Барана, Тараса Барана. Прагнувши інші форми роботи: українські вечорини, свята мови, пісні, деклади, родинні свята.

Таким чином «Просвіта» в нашій школі відродилась ще в 70-х роках. І хочеться подякувати бувшому директору школи Кривуно В. Г. за моральну підтримку.

І знову через сім років гостем нашої школи був український письменник, головний редактор журналу «Дзвін», народний депутат СРСР Роман Миколаєвич Федорів. Життя і творчість його — це доля подвійника, письменника непересічного таланту, громадського діяча і патріота, який в найсмутніші часи чесно служив народній справі. Літературний матеріал Романа Федоріва, то ціла еволюція художньої прози Героя його творів — це наші земляки, жителі Прикарпаття, кожен з яких має своє неповторне обличчя, неповторне життя.

Роман Федорів — людина чесна і правдива у своєму слові. Чесно розказав про розказав правду про життя народу нашого в минулому і сучасному. Він музньо відстоює політичну незалежність України, виступає на захист її культури, екології, мови, історії.

Зараз ми хочемо побудувати самостійну, соборну, демократичну Українську державу силою переконання, силою закону, силою політичної боротьби. Одним з таких творців її є Роман Федорів, депутат Верховної Ради СРСР, письменник, як видавець. Ного «Дзвін» голосно думє по всій Україні і за її межами.

Перу Романа Федоріва належать повісті і романи. Серед них: «Жібан вино», «Плуг у борані», «Нам'яне поле», «Жорна», «Ганець Чугайстра», «Воронба людська», «Отчий світлячок» та інші. Народився він як письменник з фольклору, з казок, з пісн, з легенди. Творче патхнення черпав і черпає з витока «Люди, ти дерева і лісі», — роздумує Роман Федорів у романі «Отчий

світлячок». — Одні вродилися ти самі і буками, інші вільною та основою. Одні прямі, а ці — криві і дупкаві... Люди, щоправда, вирішляють не спом, вони вирішляють душою». Задумайтесь над цією промовистою аналогією.

Письменник-гуманіст записав на Кам'яному Полі садити яблуні деревця Добра, щорнувати, щоб був хліб на столі, ворожити за правду суцільних стосунка, за чесність і гідність шляху кожною окремою особистістю, народу, нації в цілому.

Творчі зустрічі відкрив директор школи Малюк Орест Пасадьонич. Учні, вчителі, гості з великою увагою слухали виступ Романа Федоріва про наше сьогоднішнє, літературу, культуру, роботу парламенту, творчі плани як письменника і видавця. Відповів Роман Миколаєвич на численні запитання учнів і вчителів. Освіта — це не тільки «Як Ви уявляєте собі Українську національну школу?» Письменник сказав: «Українська національна школа повинна включати високоінтелектуального, духовно багатого, національно «відомого господаря України». Після діалогу учні 11-«В» класу Жюх Наталія і Копцюк Богдан презентували уривок з романів письменника: «Отчий світлячок» та «Жорна». А Копцюк Богдан — свій вірш, присвячений Роману Федоріву: «І Ви зорили поле каміне для України, для народу свого». Учениці 11-«В» класу Жюх Наталія і Курман Ганна в українському національному вбранні, на вишньому руському вбранні Романа Федоріва зашпашай селянський коровай (спекла Курман Ганна з села Добрянці), потім, привітали з 60-річчям з дня народження і побажали, щоб його Отчий Світлячок ніколи не погас. У всіх радості від свята-зустрічі не було меж. Тай взаємнобагатілися всі. Можливо, тропини станемо добрішими, розважлившими.

Роман Федорів — поет у прозі. Тож читайте Романа Федоріва. Завітайте до вирошеного ним поетичного саду. Матимете радість зустрічі з героями, котрі просили стоніальним морем до рідної землі, котрі не тримають свою душу в лінопах, котрі мовчать і мовчать — для народу України та для людства — Приязнь і Добро.

І ПУТИЛА,
голова Товариства української мови «Просвіта» ім. Т. Г. Шевченка Перемишлянської СШ № 1.

ЩАСТЯ ДАЙ, БОЖЕ, НАРОДУ...

МИЛОСЕРДЯ

ГАЗЕТКА В ГАЗЕТІ

ВИПУСК 1

СПІЛЬНИЙ ВИДРУК З РАЙОННИМ ТОВАРИСТВОМ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

НАСТОЯТЕЛЬ БІБРСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
СВЯТОЇ ПОКРОВИ, СВЯЩЕНИК МИХАЙЛО ТРАЧ,
З ПРОПОВІДІ «ПРО МИЛОСЕРДЯ БОЖЕ»:

ДОБРО БЕЗКОНЕЧНЕ...

Милосердя Боже вчить нас, щоб ми були милосердними супроти наших ближніх.

Ісус Христос каже: «Блаженні милосердя, бо вони милосердя достулять», (Мат. 5, 7.)

Христові страсти і смерть Його є найбільшим виявом милосердя над нами.

А як ми милосердимось над Христом, над своїми ближніми?

Нераз наше грішне життя є великим ворогуванням проти Бога і ближнього. Ми молимося щодня до Бога: «Прости нам дзвоні наші, як і ми прощаємо довбникам нашим». (Мат. 6, 12.)

Але чи ми так поступаємо по тій молитві: «Отче наш»?

Грішний чоловік, коли переступає за-

повідь любови Бога і ближнього, свідомо знає, що його грішні діла кричать: «Не хочу тебе Боже і свою Матір, і твою церкву і ближнього слухати. Ненависті хочу, крові».

Отже поступає грішник по заповідях диявольських. Бувають і такі християни, що постять, не їдять м'яса, але з'їдають низцем свого ближнього.

Не допускаймо того, щоб Господь свою руку каравчу простягнув над нами і нашими дітьми. Будьмо милосердя супроти наших бідних братів, які просять ото милосердя. Боже милосердя і доброта є безконечні. Не надумуваймо Божою терпимістю і невідкладністю нашого покаяння з грішної дороги, бо завтра може бути запізно.

Наша молитва

В своїй молитві, Боже єдиний,
Просимо щастя для України.
Мудрості дай, щоб могли осягнути
Те, що згубили, все, що забули.
Просимо, Боже, знову Тебе,
Україну не лишай.
Дай розум і добро усім,
У вірі нас єдиної

ДОРОГА ДО СЕРЦЯ

Якось я була вдома і слухала по радіо розмову про людське горе. І так заболіло мене серце з мухою біди, що терпіти далі не було сили.

— Давай, поїдемо до цієї жінки, відвідаємо її, розрадімо добрим словом і хоча чим-небудь допоможемо, — сказала я чоловікові.

І він погодився. Взяти ми двоє продуктів з хати і поїхали в селище Журавно, сусіднього Жидачівського району. З програми Львівського радіо я знала, що там живе жінка з двома дітьми, які дуже хворіють. І ось ми їдемо до неї. Але там знайшли ми не жінку, а маленьку дівчинку, яка сиділа на підлозі і плакала. А навколо неї лежали її двоє дітей, які були дуже хворі. Я взяла їх на руки і поїхали додому. Там я викликала лікаря і він сказав, що діти мають бути в лікарні. Я поїхала з ними до лікарні і там вони були в хороших руках. Я була дуже рада, що змогла допомогти цій жінці.

Сказала я Галині, що хочу допомогти, а вона мовчала. Так ми удвоє довго плакали з її гори. Після операції перенесла цю жінку додому. Діти не доглянуті, також хворіють. Ім би усім краще їсти, а де взяти? І запросила в їх в гості до себе. Але вони відмовилися, бо шестикласник Василько почав тільки що господарювати: годувати курей, свиней. А на рік старша сестричка Леся йому допомагає та доглядає хвору матусю.

Прощаючись, пообіцяла прийти до них знову. Галина рада була тим словам і сказала мені душевно:

— Не обминайте мого лиха, Маріє. Ми, українці, завжди були добримі і чуйнимі. А що сталося з нами в останні роки — невідомо. Звідки ця нестерпимість і неповага? Напевно, що від зневаги до Бога... Моліться за нас, бо ви перші встали до доброго стовпця наших сердець.

Дорога до людських сердець. Вона повинна знову засвітити любов'ю і щастя має відродитися і проходити через наше милосердя.

Марія РІСНА,
жителька м. Бібрки.

КРОВ ДЛЯ ЖИТТЯ

Ще з незапам'ятних часів люди знали, що кров є носієм життя, вона має лікувальні властивості, і тому часто людина дає свою кров для життя іншій. Таких людей ми називаємо донорами і хочемо сказати про них сьогодні добрі слова, бо їх участь в спасінні інших є також ознакою милосердя, доброти і чуйності до лиха та біди інших.

Але часто рятівної, донорської крові у нас не вистачає. І тоді, навіть найкращій і найдосвідченішій лікар не всіляк врятувати хворого.

За один рік в нашому районі проводиться декілька сотень операцій. Значна їх частина потребує застосування переливання крові. Більше всього потребують крові хірургічні втручання, а також операції з акушерства, педіатрії... Без переливання крові неможливі операції на серце, легенях, видаленні пухлин. Раю чи пізно донорська кров може знадобитись будь-кому з нас. В даний час шільна донорська кров потрібна лікувальним закладам постійно.

Донорами самі по собі не народжуються, донором потрібно стати за великим серцем, з особистих душевних переконань. Люди, котрі це свідомо розуміють, завжди готові на пожертвування своєю кров'ю в ім'я спасіння життя іншим.

З великою повагою хочу назвати сьогодні імена людей, які десятки разів віддавали свою кров для того, щоб в руках лікаря був фланок рятівної крові. Це — А. С. Альфонцій із Стрільок, М. М. Варцаба з Пливишів, В. І. Бублейник з Перемишляк, О. М. Яковлев з Перемишляк, С. Г. Гац з Лагодова та багато інших.

Низький уклін вам за доброту, за те, що поповнюєте «ріку життя» своєю кров'ю, теплом свого серця і чистим розумом рятуєте інших. Живіть довго у щасті і любові серед людей.

Лідія МАРКІВ.

БЛАГОДІЙНЕ ДІЙСТВО...

допомогає знайти рідних, які пропали під час війни, або стійкого лиха, виділяє матеріальну допомогу і нормати. Воно утримує біля 15 тисяч сестер милосердя, які для тисяч одиноких хворих похилого віку та інвалідів стали єдиною ріднею у світі.

І за все це ми нерідко чуємо за наше благодійне дійство такі слова: «А мені що з цього? Я нічим допомогти не можу і від мене її не чекайте!» Але ж життя не буває гладким. Хіба думали — гадали кілька літ назад сотні сповна забезпечених сімей у Вірнії до чого приведе їх землетрус? Хіба можемо передбачити, як сколається наша доля через рік, через десять років? Тим більше зараз, у дні економічної кризи? Рухається нітики взаємозв'язку, що здавалися вічними, дає себе чути невтоміне серце від всяких переживань... Постійною буває лише людська доброта, яка може і повинна підтримати кожного з нас в той самий момент, коли спитанешся на стегині життя. Це надійна атмосфера, в якій ми живемо і яку створюємо самі. Тож дайте працювати її сонячною і доброю, рятівною для всіх. Недарма говорять старе прислів'я: «Що посієш — те й пожнеш». Тож сіяймо милосердя і добро!

В наступному випуску газети «Милосердя» розповімо шільком людям і в яких розмірах надана їм допомога. Спавнемо і про тих, хто працює в службі милосердя при Товаристві Червоного Хреста.

Лідія ГОЛУБОВСЬКА,
голова районного Товариства Червоного Хреста.

Тільки факти...

1. Понад 300 карбованців зібрані і передані у фонд «Дітям Чорнобиля» робітниця та службовці Бібрської телеграфно-телефонної станції.

2. Колектив працівників районної санепідемстанції зібрав і передав на лікування юного львів'янина Андрійка Палчишина 100 карбованців.

3. Бібрський госпрозрахунковий футбольний клуб «Галичина» передав у фонд «Дітям Чорнобиля» 105 карбованців.

4. Робітниця Бібрського цеху Львівської обласної вишколової друкарні збрала і переказала на лікування студента

Львівської політехніки Олексія Шевченка 74 карбованці.

5. У фонд «Дітям Чорнобиля» належний вклад зробив колектив працівників в районному ремонтно-будівельному управлінні. Тут збрали і передали дітям з Чорнобильської зони 229 карбованців.

ДЯКУЮ, ЛІКАРЮ!

Висловіть через газету слова вдячності хірургові Бібрської лікарні Антону Івановичу Ружаньському. Я цієї людини, без перебільшення скажу, завдячую тим, що

сьогодні жива і можу написати йому подяку.

Я була смертельно хвора. Життя ледь теплалося в мені, і ось ця людина врятувала мене із зап смерті. Та головне, думаю,

що мені допомогло — це чуйне ставлення лікаря до мене (та й до всіх хворих), добре слово, співчуття.

Усім лікарям треба поважатися у А. І. Ружаньського чуйності, справляють чужої болі як своїєї.

Земний поклан Вам, Антоне Івановичу!
З повагою С. ГЕБУЗА,
с. Свіряж.

ПОМОЛОДИЛИ НАШІ ВЕТЕРАНИ

У відродженні нашої української культури, її традицій і звичаїв, зацікавлені жителі нашого села. Неодовго ветерани війни і праці, люди, які не байдужі до історії свого краю, до відродження забутих пісень, колядок, гайок зібрався, щоб створити сільський хор, і невдовзі під керівництвом директора початкової школи Марича Володимира Васильовича виступили перед жителями с. Ушковичі та сусідніх сіл з цікавою програмою.

В концерті прозвучали пісні про січових стрільців такі як: «Гей там на горі січ іде», «Там на горі, на Макивіці», «За байраком байраки», «За Україну», «Триста літ минає» і інші. У виконанні Ольги Заплатинської прочитано вірш «Базар», хороше читання творів продемонструвала Катерина Дзвоник.

Під керівництвом Марії Горещої була поставлена сценка «Святий вечір».

Ініціатором створення сільського хору став Кирило Василь Васильович, який, не шкодуючи здоров'я і сили, зумів переконати своїх же ровесників, що такий хор потрібний, адже молодь села не знає і не чула досі цих пісень, які знає їхнє покоління. Все забуте, заборонене досі потрібно передати у спадок молодому поколінню.

Активну участь в хорі приймали сім'я Данила і Омелья Качабульських, Марії і Василі Кирило, Ганни і Максима Ковалюхи. Найстаршому учаснику хору Костяну Михайлу 78 років, але після концерту він сказав, що помолодшав на цілих 10 років.

Голова виконкому сіль Заплатинський Б. І. щиро подякував ветеранам за такий змістовний концерт, побажав щастя, здоров'я і мирного, і благодатного життя.

Мирослава ГВОЗДИК,
директор будинку культури

Подруги
Фота Мирона МАСЛЮКА.

ВІТРОК

12 БЕРЕЗНЯ

Українське телебачення

- 13.00 Новини.
 - 15.15 Музичний фільм.
 - 15.35 На допомогу школі. Історія Богдана Хмельницького — державний і політичний діяч.
 - 16.05 Сонячне коло.
 - 16.25 Фільм-балет «Полум'яня Айсдорна».
 - 17.00 Для дітей. «Вулик». З фестивалю дитячої творчості учнів Радяцького району м. Львова (Л).
 - 18.00 Актуальна камера.
 - 18.30 «Хто ми...». Громадсько-політичний відстоювання. Частина перша.
 - 19.45 На добраніч, діти!
 - 20.00 Референдум. Точка зору (Л).
 - 20.15 Телефільм (Л).
 - 20.25 «Хто ми...». Частина друга.
 - 21.25 Прем'єра художнього телефільму «Час збирати каміння». 1 серія.
 - 22.25 Вечірній вісник.
 - 22.55 «Нічний телевіз». Музичний фільм «Мій дім — мій театр».
 - 24.00 Наші скарби за океаном. Творчий портрет українського митця з Канади М. Бідняка (Л).
- Перша програма**
- 14.00 ТСН.
 - 14.15 «Ненаглядний мій». Художній телефільм.
 - 15.45 «Світ лялькового театру». Передача 1.
 - 16.35 Дитячий музичний клуб.
 - 17.15 «Знайомтесь: АСКО».
 - 17.30 «Меридіани». Міжнародні новини.
 - 17.45 Політичні діалоги.
 - 18.30 Мультифільм.
 - 18.40 Фільм режисера С. Самсонова. «Сутю англійське вбивство». 1 с.
 - 20.00 Час.

- 20.45 «Відо» представляє: «Тоді чудеса».
- 21.30 «Кінопанорама».
- 22.30 Позитив. Загадка Уолтера Кронкайта.
- 23.20 ТСН.
- 23.40 Нічне ТВ. «Мас життя». Художній телефільм. Історія.

Друга програма

- 12.35 Ритмічна гімнастика.
- 16.00 Документальний екран Росії.
- 17.30 Мультифільм.
- 18.00 «Примирення через кордон». Документальний телефільм. Фільм І.
- 18.45 Парламентський вісник Росії.
- 19.00 Вечірня казка.
- 19.15 Ритмічна гімнастика.
- 19.45 Російські народні пісні виконує Н. Кригіна.
- 20.00 Час. (з сурдоперекладом)
- 20.45 «Гізіда». Художній телефільм.
- 22.00 Авторський вечір Мурада Кажлаєва.

СЕРЕДА

12 БЕРЕЗНЯ

Українське телебачення

- 6.30 «Ранкова мозаїка».
- 8.00 Хореографічні новели.
- 9.10 «Зачарована фея». Вистави для дітей.
- 10.10 «В об'єкті» — творини. Телефільм «Птах-віщун».
- 10.40 «Шкільний екран». 10 кл. Українська література. В. Стефаник. «Намідний хрест».
- 11.15 Світ поезії. Ю. Доленко.
- 11.35 Все про кіно.
- 12.55 Грає Доріна Мангра (Румунія).
- 15.00 Новини.
- 15.15 На допомогу школі. Російська література. На батьківщині молодого гвардійця.
- 15.50 Світлиця. Український юмор (Л).

- 16.30 «На київській хвилі». Інформаційний випуск.
- 17.00 Телефільм «Снігі дощі».
- 17.30 Доброго вам здоров'я. Формула крові (Л).
- 18.00 Актуальна камера.
- 18.30 Союзний договір. Як ми йому буди?
- 19.45 На добраніч, діти!
- 20.05 Прем'єра телефільму «Портрет».
- 20.45 Прем'єра художнього телефільму «Час збирати каміння». 2 с.
- 21.50 Вечірній вісник.
- 22.20 Референдум. Точка зору (Л).
- 22.35 Інформаційна програма «З Високого Замку» (Л).
- 22.55 Публіцистична програма «Аргументи» (Л).

Перша програма

- 5.30 «Ранок».
- 8.00 «Діловий кур'єр».
- 8.15 Дитячий музичний клуб.
- 8.55 Разом з чемпіонами.
- 9.10 «Стежка до Біловоддя». Документальний телефільм.
- 9.40 «Сутю англійське вбивство». Художній телефільм. 1 серія.
- 11.00 ТСН.
- 11.15 «Кінопанорама».
- 14.00 ТСН.
- 14.15 «Ніч без краю». Художній телефільм.
- 15.20 «Світ лялькового театру». Передача 2.
- 16.10 Російські наспіви.
- 16.30 Дитяча година з уроком англійської мови.
- 17.30 «Перебудова. Як це було в Японії». Передача 1.
- 18.15 Мультифільм.
- 18.25 «Проманс» — концерт представляє...
- 18.40 «Сутю англійське вбивство». Художній телефільм. 2 серія.
- 20.00 Час.
- 20.45 Музичний калейдоскоп.
- 21.15 Фігурна катанка. Чемпіонат світу. Парне катання.
- 23.30 ТСН.
- 23.50 Нічне ТВ. «Мас життя». Художній телефільм. 2 серія.

Редактор Петро КОНВІЦЬКИЙ

НА ПАМ'ЯТНИК СТЕПАНУ БАНДЕРІ

- Пожертвування на пам'ятник національного героя С. Бандери від жителів села Дусянова.
- Рясня Теодор Миколайович — 10 грн.
 - Цал Микола Михайлович — 10 грн.
 - Романюшин Микола Степанович — 20 грн.
 - Кобильник Володимир Васильович — 20 грн.
 - Загвоцька Ганна Михайлівна — 20 грн.
 - Баб'як Юліан Володимирович — 10 грн.
 - Максимів Михайло Васильович — 10 грн.
 - Пастух Володимир Іванович — 10 грн.
 - Кучула Ганна Теодорівна — 20 грн.
 - Сефьця Микола Іванович — 10 грн.
 - Дорош Марія Миколаївна — 10 грн.
 - Петрів Ганна Федорівна — 20 грн.
 - Кулеба Антін Антонович — 20 грн.
 - Ордовський Михайло Степанович — 10 грн.
 - Баб'як Марія Степанівна — 10 грн.

Вітаємо з святом весни всіх жінок колгоспу «Вільна Галичина».

Щоб горе і смутки Ваш дім обминали,
Щоб сонечко ясно завжди Вам сіяло,
Щоб були здорові, щоб були щасливі,
І років багато-багато прожили.

Привітання та профком колгоспу «Вільна Галичина».

Бібрське МПП приймає від населення району КАЧИНІ ЯЙЦА в необмеженій кількості з 10. 03. ц. р.

- Дні і години прийому яєць:
- ПОНЕДІЛОК — з 9.00 по 16.00
- ВІТРОК — з 8.00 по 16.00
- СЕРЕДА — з 8.00 по 16.00
- ЧЕТВЕР — з 8.00 по 16.00
- П'ЯТНИЦЯ — з 8.00 по 16.00
- Вихідні дні — СУБОТА, НЕДІЛЯ.

ДИРЕКЦІЯ.

СЛІД ЧИТАТИ...

У матеріалі «Районна влада: новий етап» («ГН» № 8.03.91) слід читати:
— завідувачем відділом по роботі з депутатами і постійними комісіями райдержадмін І. Я. Шалитський — у складі районного комітету партійно-радянської організації І. Я. Шалитський — В. М. Квасильовий — у складі виконкому зарезервовано одне місце

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

Колектив Великодільницької середньої школи висловлює глибоке співчуття родині Олександрі Селецькій КУЦЬО з приводу тяжкої втрати — смерті її сина **МИХАЙЛА**.

Учні СПТУ-61 м. Перемишляни глибоко сумують з приводу передчасної смерті свого товариша **ВОВЧУКА ІГОРА** і висловлюють щире співчуття його рідним та близьким.

Дирекція та персонал СПТУ-61 м. Перемишляни висловлюють щире співчуття рідним та близьким з приводу тяжкої втрати — смерті їх сина **ВОВЧУКА ІГОРА**.

Колектив Великодільницької середньої школи висловлює глибоке співчуття родині **СУХАЮ Іванду Михайлівну** з приводу тяжкої втрати — смерті його матері.

Колектив Співської середньої школи глибоко сумує з приводу смерті колишнього працівника школи **ГУТНИНА ІВОНА Гриноровича** і висловлює співчуття рідним померлого.

Колектив Перемишлянського заводу продовольчих товарів висловлює співчуття родині **Пелемишлянської хлібопекарні Ганні Михайлівні КУЛЬЧЕННО** з приводу смерті її

МАТЕРІ.

Перемишлянська районна друкарня. Обласне управління по пресі. 292010, м. Перемишляни, вул. Поштова 2а.

Газета виходить у п'ятницю, четвер, суботу. Індекс 30408. Тираж 6000. Тираж 6050.

«ГАЛИЦЬКИЙ ШЛЯХ» — ВИДАВАННЯ ПЕРЕМИШЛЯНСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 292010, м. ПЕРЕМИШЛЯНИ, вул. ПОШТОВА 2а. ТЕЛЕФОН: 2-13-43

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції.